

C_2019025PL.01002901.xml
21.1.2019

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 25/29

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 listopada 2018 r. – Healthspan Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-703/18)

(2019/C 25/37)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Healthspan Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1)

Jeżeli klient zawiera a) umowę zakupu towarów z dostawcą i b) umowę w sprawie wysyłki i doręczenia ze spółką świadczącą usługi doręczenia towarów bądź też osobę trzecią (zwaną dalej „spółką świadczącą usługi doręczenia”), to czy towary należy uznawać za dostarczone z miejsca, w którym się one znajdują w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów do klienta, tak że zastosowanie ma zawsze art. 32 (1) (a nie art. 33)?

2)

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy towary są transportowane „przez dostawcę lub na jego rzecz” wówczas, gdy klient zawiera umowę ze spółką świadczącą usługi doręczenia i spełniony jest jeden z poniższych warunków, a jeżeli tak, to który z nich:

a)

klient w praktyce nie ma innego wyboru, jak skorzystać ze spółki świadczącej usługi doręczenia;

b)

klient pozostaje w kontakcie jedynie z dostawcą, a nie ze spółką świadczącą usługi doręczenia;

c)

dostawca i spółka świadcząca usługi doręczenia uzgadniają opłatę naliczaną przez spółkę świadczącą usługi doręczenia bez udziału klienta;

d)

dostawca obniża ponoszony przez klienta opłatę za doręczenie, udzielając rabatu od ceny towarów;

e)

dostawca pobiera od klienta opłatę za doręczenie i przekazuje ją spółce świadczącej usługi doręczenia bądźcej osobie trzeciej;

f)

warunki umowne określające moment przejścia własności towarów na klienta nie mają sensu pod względem handlowym, ale w praktyce pozostaje to bez znaczenia, ponieważ dostawca pokrywa klientowi wszelkie koszty związane z uszkodzeniem towarów w trakcie doręczenia;

g)

w odniesieniu do opłat za doręczenie w przypadku problemów z pierwotnym doręčeniem:

i)

na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca ma obowiązek zwrócić opłaty uiszczone przez klienta;

ii)

na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca nie ma obowiązku zwrócić tych opłat, lecz czyni to w praktyce;

iii)

w każdym przypadku to dostawca (a nie spółka świadcząca usługi doręczenia) ponosi koszty związane z tymi zwrotami; lub

iv)

na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca ma obowiązek uiścić zarówno koszty wysyłki towarów zastępczych, jak i związanych z nią opłat za doręczenie; lub

v)

na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca ma obowiązek uiścić koszty wysyłki towarów zastępczych, lecz nie ma obowiązku pokrywać kosztów ich doręczenia, lecz czyni to w praktyce?

3)

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy spółka świadcząca usługi

doręczenia dzieła na rzecz dostawcy wówczas, gdy spełniony jest więcej niż jeden z powyższych warunków? Jeśli tak, jakie czynniki należy wziąć pod uwagę i jakie znaczenie należy przypisać każdemu z nich?

4)

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lub pytanie trzecie, czy spółka świadcząca usługi doręczenia dzieła na rzecz dostawcy wówczas, gdy dostawca uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w transporcie lub wysyłce towarów, jak będzie to miało miejsce od 2021 r. na podstawie dyrektywy 2017/2455? Innymi słowy, czy zmiany wprowadzone przez tę dyrektywę stanowi po prostu jaśniejsze ujęcie art. 33 w jego obecnym brzmieniu?

(1) Artykuł 32 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).